

1708 /DPSG
A 23.07.2008
S. N. 1
351, 25.08.2008

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU**

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici*, inițiată de domnul senator Tiberiu Aurelian Prodan din Grupul parlamentar al PNL (Bp. 152/2008).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul abrogării dispozițiilor legale pe baza cărora raportul de serviciu al funcționarului public se suspendă de drept atunci când acesta este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h) din lege.

II. Propuneri și observații

1. În conformitate cu art. 2 din Legea nr. 188/1999, funcționarii publici îndeplinesc un serviciu *de interes public*, iar actele acestora sunt de *autoritate publică*. Prin urmare, luarea măsurii suspendării funcționarului public din funcția publică pe care o deține în cazul în care acesta a fost reținut, arestat preventiv sau trimis în judecată penală este justificată de necesitatea preîntâmpinării prejudicierii imaginii și prestigiului acestei categorii profesionale, a evitării unor perturbări în derularea în condiții corespunzătoare a activității funcționarilor publici, precum și de interesul apărării încrederii cetățenilor în activitatea

acestora care implică exercitarea prerogativelor de putere publică. De asemenea, măsura suspendării din funcție se dispune ca urmare a luării măsurii reținerii, arestării preventive sau trimiterii în judecată, iar nu ca urmare a înlăturării prezumției de nevinovăție, care operează până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare. Subliniem că această măsură are caracter provizoriu și este justificată de interesul apărării încrederii cetățenilor în activitatea funcționarilor publici, care sunt investiți să îndeplinească un serviciu de interes public.

În plus, luarea măsurii suspendării funcționarului public din funcția publică pe care o deține de către persoana care are competența legală de numire în temeiul art. 86 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 nu este de natură a prejudeca fondul cauzei penale și nici nu reprezintă o anticipare a unei pedepse.

2. Deoarece în *Expunerea de motive* se arată că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât prin suspendarea din funcție a unui funcționar public după trimiterea sa în judecată pentru comiterea anumitor infracțiuni, dar înainte de a se fi pronunțat împotriva acestuia o hotărâre definitivă de condamnare, se încalcă principiul constituțional al prezumției de nevinovăție facem următoarele precizări:

- Prevederile art. 23 alin. (11) din Constituția României instituie prezumția de nevinovăție *exclusiv pentru răspunderea penală* și privesc libertatea individuală a persoanei, sub aspectul reținerii, arestării și soluționării procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, în timp ce temeiul suspendării din funcție a funcționarului public nu este de natură penală, *ci o măsură administrativă*, vremelnică, provizorie, cu dublă justificare: preventivă și disciplinară. Asupra dispozițiilor propuse pentru abrogare raportate la prevederile constituționale ale art. 23 alin. (11) din Constituția României, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 482/2006, precum și prin Decizia nr. 787/2007, statând că acestea sunt constituționale;

- în ceea ce privește lezarea dreptului la muncă garantat de art. 41 alin. (1) din Constituție, este de semnalat că acest drept subiectiv include, în esență, libertatea alegerii profesiei, meseriei sau ocupației, precum și libertatea alegerii locului de muncă, iar ca orice drept are și obligații corelativ; de altfel, este de observat că, pe perioada suspendării, nu există instituit, printr-o normă imperativă, vreun impediment legal în ceea ce privește desfășurarea unei alte activități.

Este de relevat, de asemenea, faptul că instituția suspendării trebuie privită ca având drept scop protejarea autorității sau instituției publice dacă și-ar continua activitatea un funcționar public împotriva căruia s-a pus în mișcare acțiunea penală, fiind de esență statutului contractual - contract de drept public - că funcționarul public este un purtător al puterii publice, întrucât în cadrul realizării prerogativelor de putere publică, „*Funcționarii publici au obligația să își îndeplinească cu profesionalism, imparțialitate și în conformitate cu legea*

îndatoririle de serviciu și să se abțină de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice ori prestigiului corpului funcționarilor publici” (art. 43 din lege).

3. În legătură cu prevederea din propunerea legislativă, în sensul că dispozițiile legale se abrogă „*la data publicării legii*”, facem precizarea că potrivit art. 78 din Constituție, legea „*intră în vigoare la 3 zile de la data publicării*”.

4. Având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, statutul funcționarilor publici se reglementează prin lege organică, dispoziții aplicabile oricărora modificări și completări ale legii organice în cauză, era necesar ca în formula de atestare a legalității adoptării propunerii legislative să se menționeze art. 76 alin. (1) din Constituție.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Călin POPESCU – TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**
Președintele Senatului